

‘De jongere garde kwam erachter dat die ouwe zakken best handig zijn, haha’

Rob de Visser: ‘Die vrijheid, maar ook lekker buiten kunnen werken, vind ik fijn.’
Lammert Aling

mensen maken assen

Vrijwilligers zijn van onschatbare waarde. Hun inzet zal door de toenemende zorgvragen en vergrijzing de komende jaren harder nodig zijn dan ooit. Wie zijn die mensen die onbetaald de helpende hand uitsteken, waar komt hun vrijwillige energie vandaan en wat levert het hen op? Als opmaat naar 2021 – Nationaal Jaar Vrijwillige Inzet – in de rubriek Mensen maken Assen elke twee weken een vrijwilliger aan het woord. Deze week: Rob de Visser.

Naam: Rob de Visser

Leeftijd: 73

Woonplaats: Assen

Vrijwilligerswerk: Helpen bij het onderhoud scouting gebouw/terrein Johannes Post Groep.

Wat doe je?

'Bij de Johannes Post Groep noemen ze mij de huisschilder. Ik zorg voor het schilderwerk en het nodige reparatiewerk van, rond en aan het troepgebouw van JPG. Scoutingvereniging JPG is een van de drie scoutingverenigingen in Assen en heeft een eigen gebouw aan de Houtlaan. In het gebouw heeft elke speltak een eigen lokaal, maar er is ook een keuken, sanitair uiteraard en een materiaalhok. Grotere klussen en verfwerk pak ik vooral doordeweeks aan, dan loop ik niemand in de weg en hoeven de kinderen niet op te passen voor bijvoorbeeld pas geverfde deurposten.'

Wat haalde jou over de streep om dit te gaan doen?

'Al sinds mijn 12de ben ik bij JPG te vinden. Hoewel ik mij nog altijd jong voel, jeugdlid blijf je niet lang. Op mijn 18de werd ik welpenleider van de Johannes Post Groep en later actief in het bestuur, eerst als groepsvoorzitter en later als stichtingsvoorzitter. In 1995, na de wereldjamboree in Dronten, waar ik mede de leiding had over de opbouw/afbraak van het tentenkamp, vond ik dat het tijd werd om het stokje door te geven. Ondertussen was de jongere garde er achter dat die ouwe zakken best handig zijn, haha. Ik werd benoemd tot erelid en ja, dan steek je toch al snel weer de helpende hand toe. Op een zeker moment moest er nodig het een en ander geverfd worden en ik bedacht dat juist zo iets een klus is die ik in mijn eigen tijd kan doen. Geen vaste afspraken of verplichtingen en toch lekker bezig zijn.'

Welke gebeurtenis is je bijgebleven?

'Wat ik doe kunnen ze mooi vinden of niet, zorgen dat het groene houtwerk netjes onderhouden blijft valt gewoonlijk niet echt op. Regelmatig komt Marjan, mijn vrouw, een broodje brengen. Zij ziet de vorderingen, maar groen is groen. Eén keer bleef ze op een afstand staan... 'Wat heb je nu gedaan?' vroeg ze. 'Dichterlijke vrijheid' noemde ik het, ik had op alle groene vlakken een oranje baan aangebracht. Dat heb ik geweten, de huisschilder stapte uit zijn schaduw! Ik kreeg veel reacties. De oranje strepen zijn een blijvertje.'

Wat vind je mooi aan je werk?

'Wat ik zeg, ik kan mijn werk doen wanneer ik er zin in heb en het weer een beetje meewerkt. Die vrijheid, maar ook lekker buiten kunnen werken, vind ik fijn. Het houdt me gezond, ik ben gelukkig en hoop het nog jaren vol te houden.'

'Ik ben ook lid van de Jeu de Boules vereniging 'n Boel Plezier. Ook dat is lekker buiten zijn. Daar weten ze trouwens ook dat ik handig ben, mijn buurman heeft me zelfs met die toevoeging als nieuw lid van de kluscommissie geïntroduceerd. Het is daar niet anders dan bij JPG en vele andere verenigingen, je moet er met elkaar wat van maken. Zonder vrijwilligers houden verenigingen op te bestaan. En ik help met plezier! Ik kan me dan ook niet voorstellen hoe het zou zijn om niets te doen te hebben en raad iedereen aan erop uit te gaan. Naar buiten! Ga wat doen, word lid van een vereniging, ga samen sporten of biljarten, kom onder de mensen. Het houd je jong en bij de les.'

Wilt u meer weten over vrijwilligerswerk? Kijk op www.VIPAssen.nl

Monique Bodegom, samenouderworden.nl